

We kunnen beter!

Het thema van deze wintereditie 2020 is ontleend aan het essay 'We Can Do Better Than This' van Charles Eisenstein. Hij pleit ervoor om vaker WAIT toe te passen in onze (online) gesprekken. WAIT staat voor: Why Am I Talking? Door stil te zijn, kun je een betere verbinding met jezelf en met anderen maken. Door stil te zijn, weet je welke stem zich in je wil roeren en of het de stem is die daadwerkelijk het leven dient en bijdraagt aan meer liefde, waarheid en heelheid. Het is een voorrecht om in deze editie in een exclusief interview Charles Eisenstein aan het woord te laten...

"Doen we het dan niet goed?", is vaak de repliek op de stelling dat we beter kunnen. Dat is niet het geval. Net als Rutger Bregman ben ik ervan overtuigd dat veruit de meeste mensen deugen en liefdevol in het leven staan. Veruit de meeste mensen gaan elke dag aan het werk om hun beste beentje voor te zetten en anderen te helpen. We doen absoluut wat we kunnen. En toch kan het beter. Dat heeft niets met een waardeoordeel over individuen te maken, wel met het geloof dat we gezamenlijk wonderen kunnen verrichten en in het besef dat wonderen nodig zijn om onze aarde leefbaar te houden.

Juist deze tijden laten zien dat veel gevoelens en emoties worden uitgekristalliseerd. Je ziet de zorg voor de ander toenemen, gesprekken met collega's, familie, vrienden en klanten zijn vaak dieper dan ooit en we merken hoe fijn het is meer tijd te hebben voor elkaar, voor het gezin en voor onszelf.

De mens is een sociaal, liefdevol wezen die behoefte heeft aan veiligheid, verbinding en duidelijkheid. Juist in onzekere tijden ontbreken dergelijke basisbehoeften en dat leidt tot woede, frustratie en soms agressie. Het voelt onrechtvaardig om geen liefdevol afscheid te

mogen nemen als een geliefde sterft, het voelt als onverdraaglijk als de een meer financiële support krijgt dan de ander, het is frustrerend als mensen geen rekening lijken te willen houden met anderen en het voelt als kleinerend als je regels moet naleven waarvan het nut ernstig valt te betwijfelen, etc.

Niemand heeft antwoord op de vragen die er momenteel zijn en toch eisen we wel antwoorden. Maar wat nu als die antwoorden er – voorlopig – niet zijn? Wat als we de onzekerheid er gewoon maar eens laten zijn, net als alle emoties en wat als we besluiten om eerst maar eens heel stil te zijn. Vanuit die stilte kunnen we nadenken welke samenleving we wensen in een leven na corona en vanuit die stilte komen we wellicht tot antwoorden die we nooit eerder hebben kunnen bedenken.

We zijn tot ongelooflijk veel in staat. We kunnen ons per direct aanpassen aan totaal nieuwe omstandigheden en hebben techniek die ons hierin ondersteunt. We kunnen teststraten aanleggen waar dagelijks duizenden mensen naar toe kunnen en we toveren enorme hoeveelheden geld tevoorschijn als we het nodig vinden. Als we dit, en nog veel meer, kunnen, dan is het logisch dat we met elkaar eens echt gaan onderzoeken hoe we een samenleving inrichten zonder armoede, zonder daklozen, zonder milieuvervuiling, zonder discriminatie, zonder kortetermijnwinsten, zonder ongelijkheid en uitbuiting? Dan kunnen we een samenleving creëren waarin purpose, inclusiviteit, (financiële) vrijheid, natuur en duurzaamheid de norm zijn.

Maar het begint met stilte. Vandaaruit kunnen wonderen ontstaan.

Veel inspiratie en leesplezier! ■

**"HET BEGINT MET
STILTE"**

WILLEM VREESWIJK
willem@newfinancialforum.nl